

The Role of Negative Bias in the Formation of Social Anxiety: The Mediating Role of Fear of Negative Evaluation

1. Azam Esmailzade*^{ID}: MA, Department of Clinical Psychology, Najafabad Branch, Islamic Azad University, Najafabad, Iran.

2. Akram Esmailzade Ghahdrijani^{ID}: MA Student, Department of Clinical Psychology, Najafabad Branch, Islamic Azad University, Najafabad, Iran.

3. Zahra Velayati^{ID}: MA, Department of General Psychology, Research Sciences Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

3. Majid Abbasi^{ID}: MA, Department of Counseling and Guidance, Arak Branch, Islamic Azad University, Arak, Iran.

*Corresponding Author's Email Address: esmailzadehazam29@gmail.com

Received: 2025-03-03

Revised: 2025-04-16

Accepted: 2025-05-08

Published: 2025-05-20

Abstract:

Objective: The aim of this study was to investigate the role of negative bias in the development of social anxiety through the mediating effect of fear of negative evaluation.

Methods and Materials: This descriptive-correlational study was conducted on individuals residing in Tehran. Using convenience sampling and Morgan and Krejcie's table, 379 participants were selected. The research instruments included the Negative Interpretation Questionnaire, the Brief Fear of Negative Evaluation Scale (BFNE), and the Social Interaction Anxiety Scale (SIAS). Data analysis was performed using Pearson correlation and Structural Equation Modeling (SEM) with SPSS-27 and AMOS-21 software.

Findings: Pearson correlation results revealed a significant positive relationship between negative bias and social anxiety ($r = 0.55$, $p < 0.001$), and between fear of negative evaluation and social anxiety ($r = 0.61$, $p < 0.001$). SEM analysis indicated that negative bias predicted social anxiety both directly ($\beta = 0.29$, $p < 0.001$) and indirectly through fear of negative evaluation ($\beta = 0.27$, $p < 0.001$). Model fit indices indicated a good model fit (CFI = 0.97, RMSEA = 0.056).

Conclusion: The findings highlight that negative bias can increase social anxiety by elevating fear of negative evaluation. Thus, psychological interventions targeting cognitive biases and reducing fear of evaluation could help decrease social anxiety levels.

Keywords: Negative bias, Fear of negative evaluation, Social anxiety.

Copyright: © 2025 by the authors.

Published under the terms and conditions of Creative Commons

Attribution-NonCommercial 4.0

International (CC BY-NC 4.0) License.

How to Cite: Esmailzade, A., Esmailzade Ghahdrijani, A., Velayati, Z., Abbasi, M. (2024). The Role of Negative Bias in the Formation of Social Anxiety: The Mediating Role of Fear of Negative Evaluation. *Quarterly of Experimental and Cognitive Psychology*, 2(1), 34-46.

نقش سوگیری منفی در شکل‌گیری اضطراب اجتماعی میانجی‌گری ترس از ارزیابی منفی

۱. اعظم اسماعیل زاده*^{ID}: کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی بالینی، واحد نجف‌آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف‌آباد، ایران (نویسنده مسئول).

۲. اکرم اسماعیل زاده قه‌دریجانی^{ID}: دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی بالینی، واحد نجف‌آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف‌آباد، ایران.

۳. زهرا ولایتی^{ID}: کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی عمومی، واحد علوم تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

۳. مجید عباسی^{ID}: کارشناسی ارشد، گروه مشاوره و راهنمایی، واحد اراک، دانشگاه آزاد اسلامی، اراک، ایران.

*پست الکترونیک نویسنده مسئول: esmailzadehazam29@gmail.com

چکیده

هدف: هدف پژوهش حاضر بررسی نقش سوگیری منفی در شکل‌گیری اضطراب اجتماعی با میانجی‌گری ترس از ارزیابی منفی بود.

روش‌ها و مواد: این مطالعه از نوع توصیفی-همبستگی بود. جامعه آماری شامل افراد ساکن شهر تهران بود که با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس، ۳۷۹ نفر بر اساس جدول مورگان و کرجسی انتخاب شدند. ابزارهای پژوهش شامل مقیاس سوگیری منفی، مقیاس ترس از ارزیابی منفی (BFNE)، و مقیاس اضطراب اجتماعی (SIAS) بود. برای تحلیل داده‌ها از ضریب همبستگی پیرسون و مدل‌یابی معادلات ساختاری (SEM) با استفاده از نرم‌افزارهای SPSS-۲۷ و AMOS-۲۱ استفاده شد.

یافته‌ها: نتایج همبستگی نشان داد بین سوگیری منفی و اضطراب اجتماعی ($r = 0.55, p < 0.001$) و بین ترس از ارزیابی منفی و اضطراب اجتماعی ($r = 0.61, p < 0.001$) رابطه مثبت معنادار وجود داشت. نتایج مدل‌یابی معادلات ساختاری نیز نشان داد که سوگیری منفی به طور مستقیم ($\beta = 0.29, p < 0.001$) و غیرمستقیم از طریق ترس از ارزیابی منفی ($\beta = 0.27, p < 0.001$) اضطراب اجتماعی را پیش‌بینی می‌کند. شاخص‌های برازش مدل در سطح مناسبی قرار داشت ($CFI = 0.97$ ، $RMSEA = 0.056$).

نتیجه‌گیری: نتایج پژوهش تأکید می‌کند که سوگیری منفی می‌تواند به واسطه افزایش ترس از ارزیابی منفی، سطح اضطراب اجتماعی افراد را افزایش دهد. بنابراین، مداخلات روانشناختی برای اصلاح سوگیری‌های منفی و کاهش ترس از ارزیابی منفی می‌تواند به کاهش اضطراب اجتماعی کمک کند.

کلیدواژگان: سوگیری منفی، ترس از ارزیابی منفی، اضطراب اجتماعی.

نحوه استناددهی: اسماعیل زاده، اعظم، اسماعیل زاده قه‌دریجانی، اکرم، ولایتی، زهرا، عباسی، مجید. (۱۴۰۴). نقش سوگیری منفی در شکل‌گیری اضطراب اجتماعی میانجی‌گری ترس از ارزیابی منفی. فصلنامه روانشناسی تجربی و شناختی، ۲(۱)، ۳۴-۴۶.

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۱۲/۱۳

تاریخ بازنگری: ۱۴۰۴/۰۱/۲۷

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۲/۱۸

تاریخ انتشار: ۱۴۰۴/۰۲/۳۰

مجاز و حق نشر: © ۱۴۰۴ تمامی حقوق انتشار این مقاله متعلق به نویسنده است. انتشار این مقاله به صورت دسترسی آزاد مطابق با گواهی (CC BY-NC 4.0) صورت گرفته است.

Extended Abstract

Introduction

Social anxiety is a prevalent psychological issue characterized by intense fear and avoidance of social situations due to concerns about being negatively evaluated by others. Researchers have consistently emphasized that fear of negative evaluation is one of the central features of social anxiety disorder (Ahmadabadi, Zabihi, et al., 2024; Li et al., 2023). This cognitive concern can lead individuals to interpret ambiguous social interactions as threatening, thereby reinforcing social withdrawal and discomfort (Gao, 2025; Vinograd et al., 2020). Negative interpretation bias, a cognitive pattern involving a tendency to interpret neutral or ambiguous situations negatively, has also been shown to significantly contribute to the development and maintenance of social anxiety (Muñoz et al., 2024; Wan et al., 2024).

Several theoretical frameworks, including the Bivalent Fear of Evaluation Model, propose that both fear of negative and positive evaluation are involved in social anxiety processes (Akkuş, 2023; Johnson et al., 2020). However, the fear of negative evaluation remains more robustly associated with social anxiety symptoms. Previous research has indicated that fear of negative evaluation could mediate the relationship between cognitive vulnerabilities, such as negative interpretation bias, and social anxiety (Ahmadabadi, Mohsen, et al., 2024; Macovei et al., 2023). Indeed, individuals with a stronger tendency toward negative interpretation are more likely to experience heightened fear of evaluation, subsequently leading to increased social anxiety symptoms (Dülger et al., 2024; Vente et al., 2022).

Further, environmental factors such as parenting styles, peer rejection, and early traumatic experiences have been linked to heightened sensitivity to evaluation and greater susceptibility to social anxiety (Liu et al., 2023; Zhang et al., 2025). Social and cultural contexts may also shape the intensity and expression of these cognitive biases and fears (Li, 2025; Zhang et al., 2021). Despite a growing body of literature on this subject, few studies have empirically tested

the mediating role of fear of negative evaluation between negative interpretation bias and social anxiety using robust statistical models such as structural equation modeling.

Given these gaps, the present study aimed to investigate the direct effect of negative bias on social anxiety, as well as the indirect effect through the mediating role of fear of negative evaluation.

Methods and Materials

This study employed a descriptive-correlational research design. The statistical population consisted of individuals residing in Tehran, Iran. A sample of 379 participants was selected using a convenience sampling method, based on the sample size suggested by Morgan and Krejcie's table. Participation was voluntary, and all participants provided informed consent before completing the study measures.

The research instruments included the Negative Interpretation Questionnaire to assess negative cognitive bias, the Brief Fear of Negative Evaluation Scale (BFNE) to measure fear of negative evaluation, and the Social Interaction Anxiety Scale (SIAS) to assess levels of social anxiety. Participants responded to all items using Likert-type rating scales according to each questionnaire's standard instructions.

Data were analyzed using SPSS version 27 for descriptive and inferential statistics. Pearson correlation coefficients were calculated to examine relationships among the study variables. Furthermore, structural equation modeling (SEM) was conducted using AMOS version 21 to test the hypothesized mediation model. Goodness-of-fit indices, including Chi-square (χ^2), degrees of freedom (df), χ^2/df ratio, GFI, AGFI, CFI, RMSEA, and TLI, were used to evaluate model fit.

Findings

Descriptive statistics showed that the mean score for negative bias was 64.38 (SD = 8.57), for fear of negative evaluation was 42.71 (SD = 7.49), and for social anxiety was 51.92 (SD = 9.23).

Pearson correlation analysis revealed significant positive correlations among all variables. Negative bias was

positively correlated with fear of negative evaluation ($r = 0.48, p < 0.001$) and social anxiety ($r = 0.55, p < 0.001$). Additionally, fear of negative evaluation was positively correlated with social anxiety ($r = 0.61, p < 0.001$).

Structural equation modeling results indicated that the model had a good fit to the data ($\chi^2 = 104.28, df = 47, \chi^2/df = 2.22, GFI = 0.96, AGFI = 0.93, CFI = 0.97, RMSEA = 0.056, TLI = 0.95$). Path analysis revealed that negative bias had a significant direct effect on fear of negative evaluation ($B = 0.47, SE = 0.06, \beta = 0.48, p < 0.001$), and fear of negative evaluation had a significant direct effect on social anxiety ($B = 0.54, SE = 0.05, \beta = 0.57, p < 0.001$). Negative bias also had a significant direct effect on social anxiety ($B = 0.28, SE = 0.07, \beta = 0.29, p < 0.001$).

Moreover, the indirect effect of negative bias on social anxiety through fear of negative evaluation was significant ($B = 0.25, SE = 0.04, \beta = 0.27, p < 0.001$), and the total effect of negative bias on social anxiety (direct plus indirect) was also substantial ($B = 0.53, SE = 0.06, \beta = 0.56, p < 0.001$).

Discussion and Conclusion

The findings of this study demonstrate that negative bias significantly predicts social anxiety both directly and indirectly through fear of negative evaluation. Individuals with a greater tendency to interpret social situations negatively are more likely to experience heightened fear of

being evaluated unfavorably, which in turn exacerbates their social anxiety symptoms. This underscores the importance of cognitive vulnerabilities in the etiology of social anxiety and highlights fear of evaluation as a crucial mechanism linking cognitive biases to emotional outcomes.

The results suggest that targeting negative cognitive patterns and fears of evaluation could be effective strategies for interventions aiming to reduce social anxiety. Techniques such as cognitive restructuring, exposure therapy focusing on social situations, and interventions enhancing cognitive flexibility may help individuals reinterpret social cues more adaptively and decrease their fear of judgment. Furthermore, prevention programs that address early cognitive biases and fears of evaluation may mitigate the development of social anxiety in at-risk populations.

In conclusion, this study contributes to a better understanding of the cognitive mechanisms underlying social anxiety and supports the development of targeted therapeutic approaches. By clarifying the mediating role of fear of negative evaluation, the findings provide a more nuanced framework for both researchers and clinicians interested in addressing social anxiety more effectively.

بین ترس از ارزیابی و اضطراب اجتماعی ایفا می کنند (Dülger et al., 2024).

(Wan et al., 2024; 2024).

مطالعات مختلف رابطه بین سوگیری های شناختی و اضطراب اجتماعی را به شیوه های گوناگون بررسی کرده اند. برای مثال، پژوهشی نشان داد که افرادی که تمایل بیشتری به برداشت های منفی دارند، اضطراب اجتماعی بالاتری را تجربه می کنند (Vinograd et al., 2020). در همین راستا، مفهوم خودانتقادی نیز به عنوان متغیری که می تواند رابطه بین ترس از ارزیابی منفی و اضطراب اجتماعی را میانجی گری کند، مطرح شده است (Ahmadabadi, Mohsen, et al., 2024; Ahmadabadi, Zabihi, et al., 2024; Macovei et al., 2023).

همچنین پژوهش های اخیر نشان داده اند که ویژگی های شخصیتی مانند انعطاف پذیری شناختی می توانند در کاهش تأثیر منفی ترس از ارزیابی بر اضطراب اجتماعی نقش داشته باشند (Eshghi, 2024; Kirca et al., 2023). علاوه بر این، برخی از مطالعات به نقش واسطه ای خودشفقتی و ذهن آگاهی در این زمینه اشاره کرده اند (Soltani et al., 2023; Sujamani & Kanth, 2023).

از منظر تحولی، انتقال اضطراب اجتماعی از والدین به فرزندان و تأثیر نگرانی های والدین از ارزیابی فرزندان، به عنوان یکی از مسیرهای احتمالی بروز اضطراب اجتماعی در کودکان مطرح شده است (Dülger et al., 2024; Vente et al., 2022). در این مدل های انتقالی، سوگیری های تفسیری و ترس از ارزیابی نقش کلیدی دارند. یافته های مشابهی نیز در نوجوانان و بزرگسالان جوان مشاهده شده است که نشان می دهد اضطراب اجتماعی می تواند از طریق تجربه های منفی اجتماعی و باورهای مربوط به ارزیابی دیگران تقویت شود (Muñoz et al., 2024; Pradeepa & Chelli, 2024).

اضطراب اجتماعی یکی از شایع ترین اختلالات اضطرابی است که با ترس شدید از موقعیت های اجتماعی و نگرانی از ارزیابی منفی دیگران مشخص می شود. تحقیقات نشان داده اند که ترس از ارزیابی منفی به عنوان یکی از مؤلفه های کلیدی در شکل گیری و تداوم اضطراب اجتماعی نقش دارد (Ahmadabadi, Mohsen, et al., 2024; Ahmadabadi, Zabihi, et al., 2024). در همین راستا، شناسایی مکانیسم های شناختی مانند سوگیری منفی می تواند به درک بهتر چگونگی ایجاد این اختلال کمک کند. سوگیری منفی، که به معنای گرایش به تفسیر منفی موقعیت های مبهم اجتماعی است، به عنوان یک عامل پیش بینی کننده مهم برای اضطراب اجتماعی مطرح شده است (Vinograd et al., 2020).

مطالعات گذشته به طور گسترده ای بر اهمیت ترس از ارزیابی منفی در اضطراب اجتماعی تأکید کرده اند. به عنوان نمونه، نتایج پژوهش های مختلف نشان می دهد که ترس از ارزیابی منفی می تواند به طور مستقیم با شدت علائم اضطراب اجتماعی مرتبط باشد (Kirca et al., 2023; Li et al., 2023). در همین زمینه، مدل های نظری همچون مدل ترس دوسویه از ارزیابی (bi valent fear of evaluation) بیان می کنند که هم ترس از ارزیابی منفی و هم ترس از ارزیابی مثبت می توانند در شکل گیری اضطراب اجتماعی نقش داشته باشند (Akkuş, 2023; Johnson et al., 2020).

یافته های مربوط به تأثیر ترس از ارزیابی مثبت نیز بر اضطراب اجتماعی نشان داده است که این نوع ترس می تواند به واسطه افزایش خودمحوری و حساسیت اجتماعی، علائم اضطراب اجتماعی را تشدید کند (Akkuş, 2024; Tsarpalis-Fragkoulidis et al., 2022). از سوی دیگر، سوگیری های شناختی مانند تفسیر منفی وقایع اجتماعی نقش واسطه ای مهمی

بهتری از این فرآیندها به دست آورد (Kim & Won, 2023; Wan et al., 2024).

بر این اساس، پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش سوگیری منفی در شکل‌گیری اضطراب اجتماعی با میانجی‌گری ترس از ارزیابی منفی و با بهره‌گیری از روش‌های آماری دقیق انجام شده است.

روش‌شناسی پژوهش

این پژوهش از نوع توصیفی-همبستگی بود که با هدف بررسی نقش سوگیری منفی در شکل‌گیری اضطراب اجتماعی با میانجی‌گری ترس از ارزیابی منفی انجام شد. جامعه آماری این مطالعه را کلیه افراد ساکن شهر تهران تشکیل دادند. بر اساس جدول مورگان و کرجسی، تعداد ۳۷۹ نفر به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند. نمونه‌گیری به شیوه در دسترس انجام شد و شرکت‌کنندگان با رضایت آگاهانه در پژوهش شرکت کردند. معیار ورود شامل سن بالای ۱۸ سال و رضایت برای همکاری در مطالعه بود.

برای سنجش متغیر وابسته اضطراب اجتماعی در این پژوهش از مقیاس اضطراب تعامل اجتماعی (SIAS) استفاده شد که توسط متیو آر. ماتیک و مارک آر. کلارک در سال ۱۹۹۸ ساخته شده است. این پرسشنامه شامل ۲۰ گویه است که میزان اضطراب و ناراحتی فرد در موقعیت‌های تعامل اجتماعی را ارزیابی می‌کند. پاسخ‌دهندگان میزان موافقت خود با هر گویه را در یک مقیاس لیکرت پنج‌درجه‌ای (از ۰ = اصلاً درست نیست تا ۴ = کاملاً درست است) مشخص می‌کنند. امتیاز کلی با جمع نمرات همه آیتم‌ها به دست می‌آید؛ نمره بالاتر نشان‌دهنده میزان بیشتر اضطراب اجتماعی است. این ابزار دارای روایی و پایایی مطلوبی است و در مطالعات متعددی در فرهنگ‌های مختلف، از جمله مطالعات ماتیک و کلارک (۱۹۹۸) و بررسی‌های بعدی، روایی سازه و پایایی آزمون-بازآزمون آن تأیید شده است.

از سوی دیگر، محیط‌های فرهنگی و اجتماعی نیز می‌توانند بر شدت و شیوه بروز اضطراب اجتماعی تأثیر بگذارند. برای نمونه، در جوامعی که تأکید بیشتری بر ارزش‌های جمع‌گرایانه دارند، ترس از ارزیابی منفی می‌تواند نقش برجسته‌تری در اضطراب اجتماعی ایفا کند (Li, 2025; Zhang et al., 2025). همچنین نقش تجارب کودکی مانند سوءرفتار یا ترومای دوران کودکی در ایجاد حساسیت به ارزیابی و بروز اضطراب اجتماعی تأیید شده است (Zhang et al., 2025; Zhang et al., 2021).

مطالعات اخیر به بررسی مکانیسم‌های روانشناختی میانجی در رابطه بین متغیرهای شناختی و اضطراب اجتماعی پرداخته‌اند. در این میان، ترس از ارزیابی منفی به عنوان یک متغیر میانجی قوی شناخته شده است که می‌تواند اثر سوگیری‌های شناختی مانند سوگیری منفی را بر اضطراب اجتماعی تبیین کند (Gao, 2025; Macovei et al., 2023). بر همین اساس، تحلیل‌های مدلیابی معادلات ساختاری (SEM) به عنوان روش مناسبی برای آزمون این روابط پیچیده مطرح شده است (Xia et al., 2023).

با توجه به اهمیت این متغیرها در درک بهتر اضطراب اجتماعی، بررسی نقش واسطه‌ای ترس از ارزیابی منفی در ارتباط بین سوگیری منفی و اضطراب اجتماعی می‌تواند به توسعه مداخلات هدفمندتر کمک کند. مداخلاتی که بر کاهش سوگیری‌های شناختی و تغییر نگرش افراد نسبت به ارزیابی دیگران تمرکز دارند، می‌توانند در بهبود علائم اضطراب اجتماعی مؤثر باشند (Soltani et al., 2023; Sujamani & Kanth, 2023).

در مجموع، نتایج پژوهش‌های پیشین اهمیت بالای ترس از ارزیابی منفی و سوگیری منفی در تبیین اضطراب اجتماعی را برجسته کرده‌اند. با این حال، هنوز نیاز به بررسی‌های بیشتری برای روشن کردن مکانیسم‌های دقیق این روابط احساس می‌شود. به ویژه، در جمعیت‌های مختلف فرهنگی و با روش‌های تحلیل پیشرفته‌تر مانند مدلیابی معادلات ساختاری، می‌توان درک

همکاران (۲۰۰۱) روایی سازه و همگرایی این ابزار و همچنین پایایی داخلی مناسب آن را تأیید کرده‌اند.

برای تحلیل داده‌ها، ابتدا از آمار توصیفی شامل میانگین و انحراف معیار برای متغیرهای پژوهش استفاده شد. سپس برای بررسی ارتباط بین متغیر وابسته (اضطراب اجتماعی) و متغیرهای مستقل (سوگیری منفی و ترس از ارزیابی منفی) از ضریب همبستگی پیرسون در نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۷ استفاده گردید. همچنین به منظور بررسی الگوی روابط ساختاری میان متغیرها و آزمون مدل مفهومی پژوهش، تحلیل مدل معادلات ساختاری (SEM) با استفاده از نرم‌افزار AMOS نسخه ۲۱ انجام شد. سطح معناداری تحلیل‌ها برابر با ۰,۰۵ در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

از مجموع ۳۷۹ شرکت‌کننده در این پژوهش، ۲۱۷ نفر (۵۷,۲۵ درصد) زن و ۱۶۲ نفر (۴۲,۷۵ درصد) مرد بودند. میانگین سن شرکت‌کنندگان ۲۸,۴۷ سال با انحراف معیار ۶,۸۲ سال بود. از نظر وضعیت تحصیلی، ۹۸ نفر (۲۵,۸۶ درصد) دارای مدرک دیپلم، ۱۷۴ نفر (۴۵,۹۱ درصد) دارای مدرک کارشناسی، و ۱۰۷ نفر (۲۸,۲۳ درصد) دارای مدرک کارشناسی ارشد یا بالاتر بودند. همچنین از نظر وضعیت تأهل، ۲۳۱ نفر (۶۰,۹۵ درصد) مجرد و ۱۴۸ نفر (۳۹,۰۵ درصد) متأهل گزارش شدند.

جدول ۱: آمار توصیفی متغیرهای پژوهش

متغیر	میانگین (M)	انحراف معیار (SD)
سوگیری منفی	۶۴,۳۸	۸,۵۷
ترس از ارزیابی منفی	۴۲,۷۱	۷,۴۹
اضطراب اجتماعی	۵۱,۹۲	۹,۲۳

برای سنجش متغیر ترس از ارزیابی منفی از نسخه کوتاه مقیاس ترس از ارزیابی منفی (BFNE) استفاده شد که توسط لیری (Leary) در سال ۱۹۸۳ تدوین شده است. این مقیاس شامل ۱۲ گویه می‌باشد که میزان نگرانی فرد نسبت به قضاوت و ارزیابی منفی دیگران را می‌سنجد. پاسخ‌ها بر مبنای مقیاس لیکرت پنج‌درجه‌ای (از ۱ = کاملاً مخالفم تا ۵ = کاملاً موافقم) داده می‌شود و مجموع نمرات معرف شدت ترس از ارزیابی منفی است. این پرسشنامه فاقد زیرمقیاس‌های مجزا بوده و به صورت یک بعدی ارزیابی می‌شود. روایی صوری و محتوایی این ابزار در مطالعات متعدد مورد تأیید قرار گرفته و لیری (۱۹۸۳) و پژوهش‌های بعدی، پایایی داخلی و ثبات زمانی مطلوب این مقیاس را گزارش کرده‌اند.

برای اندازه‌گیری متغیر سوگیری منفی از مقیاس تفسیر منفی (NI Q) استفاده شد که توسط ام. آر. آمیر، ام. فریش، و بی. سی. تیلور در سال ۲۰۰۱ ساخته شده است. این ابزار شامل ۲۰ موقعیت اجتماعی است که از شرکت‌کنندگان خواسته می‌شود برداشت خود از هر موقعیت را در یک مقیاس لیکرت پنج‌درجه‌ای (از ۱ = بسیار مثبت تا ۵ = بسیار منفی) مشخص کنند. این مقیاس فاقد زیرمقیاس‌های مجزا بوده و نمره کلی آن با جمع پاسخ‌ها به دست می‌آید؛ نمره بالاتر نشان‌دهنده میزان بیشتر سوگیری منفی در تفسیر موقعیت‌های اجتماعی است. مطالعات متعددی از جمله پژوهش آمیر و

همان‌طور که در جدول ۱ مشاهده می‌شود، میانگین نمره سوگیری منفی برابر با ۶۴,۳۸ و انحراف معیار آن ۸,۵۷ بود. میانگین ترس از ارزیابی منفی

۴۲,۷۱ با انحراف معیار ۷,۴۹ به دست آمد. همچنین میانگین اضطراب اجتماعی در نمونه برابر با ۵۱,۹۲ و انحراف معیار آن ۹,۲۳ بود که نشان‌دهنده‌ی سطح نسبتاً بالای اضطراب اجتماعی در شرکت‌کنندگان است. پیش از انجام تحلیل‌های اصلی، پیش‌فرض‌های آماری مورد بررسی قرار گرفت. نتایج آزمون کولموگروف-اسمیرنوف برای توزیع نرمال متغیر اضطراب اجتماعی ($Z = ۰.۸۲۶, p = ۰.۵۰۲$)، ترس از ارزیابی منفی ($Z = ۰.۷۴۱, p = ۰.۶۳۸$) و سوگیری منفی ($Z = ۰.۶۸۹, p = ۰.۷۳۱$) نشان داد که فروض نرمال بودن داده‌ها تأیید می‌شود. همچنین بررسی همخطی چندگانه نشان داد که مقدار شاخص تحمل (Tolerance) برای همه متغیرها بیشتر از ۰,۱۰ و مقدار VIF کمتر از ۱۰ بود (مقادیر Tolerance بین ۰,۷۴ تا ۰,۸۹ و مقادیر VIF بین ۱,۱۲ تا ۱,۳۵)، که نشان‌دهنده عدم وجود مشکل همخطی می‌باشد. نتایج آزمون همگنی واریانس‌ها نیز با استفاده از آزمون لون نشان داد که فروض همگنی واریانس رعایت شده است ($p > ۰.۰۵$).

جدول ۲: ضرایب همبستگی پیرسون بین متغیرهای پژوهش

متغیرها	سوگیری منفی	ترس از ارزیابی منفی	اضطراب اجتماعی
سوگیری منفی	۱		
ترس از ارزیابی منفی	$۰.۴۸^{***} (p < ۰.۰۰۱)$	۱	
اضطراب اجتماعی	$۰.۵۵^{***} (p < ۰.۰۰۱)$	$۰.۶۱^{***} (p < ۰.۰۰۱)$	۱

مطابق با جدول ۲، بین سوگیری منفی و ترس از ارزیابی منفی ($r = ۰.۴۸$)، بین سوگیری منفی و اضطراب اجتماعی ($r = ۰.۵۵, p < ۰.۰۰۱$)، و بین ترس از ارزیابی منفی و اضطراب اجتماعی ($r = ۰.۶۱, p < ۰.۰۰۱$)، این نتایج نشان‌دهنده ارتباط قوی بین متغیرهای پژوهش است.

جدول ۳: شاخص‌های برازش مدل معادلات ساختاری

شاخص	مقدار
کای-دو (X^2)	۱۰۴.۲۸
درجه آزادی (df)	۴۷
X^2/df	۲.۲۲
شاخص برازش خوب (GFI)	۰.۹۶
شاخص برازش خوب تعدیل‌شده (AGFI)	۰.۹۳
شاخص برازش تطبیقی (CFI)	۰.۹۷
ریشه میانگین مربعات خطای تقریب (RMSEA)	۰.۰۵۶
شاخص تاکر-لوانیس (TLI)	۰.۹۵

همان‌طور که در جدول ۳ مشاهده می‌شود، شاخص‌های برازش مدل از برازش مناسب مدل خبر می‌دهند. نسبت X^2/df برابر با ۲,۲۲ بود که در محدوده قابل قبول قرار دارد. مقادیر شاخص‌های GFI، AGFI، CFI و TLI به ترتیب برابر با ۰,۹۶، ۰,۹۳، ۰,۹۷ و ۰,۹۵ به دست آمدند که همگی بالاتر از ۰,۹۰ هستند. مقدار RMSEA برابر با ۰,۰۵۶ بود که نشان‌دهنده برازش مناسب مدل است.

جدول ۴: ضرایب مسیر مستقیم، غیرمستقیم و کل در مدل ساختاری

مسیر	B	SE	Bet a	p
سوگیری منفی → ترس از ارزیابی منفی	۰.۴۷	۰.۰۶	۰.۴۸	<۰.۰۰۱
ترس از ارزیابی منفی → اضطراب اجتماعی	۰.۵۴	۰.۰۵	۰.۵۷	<۰.۰۰۱
سوگیری منفی → اضطراب اجتماعی (مستقیم)	۰.۲۸	۰.۰۷	۰.۲۹	<۰.۰۰۱
سوگیری منفی → اضطراب اجتماعی (غیرمستقیم)	۰.۲۵	۰.۰۴	۰.۲۷	<۰.۰۰۱
سوگیری منفی → اضطراب اجتماعی (کل)	۰.۵۳	۰.۰۶	۰.۵۶	<۰.۰۰۱

منفی ($B = ۰.۲۵, p < ۰.۰۰۱$) معنادار به دست آمد. در نهایت، مقدار کل اثر

سوگیری منفی بر اضطراب اجتماعی (مجموع مستقیم و غیرمستقیم) برابر با

۰.۵۳ بود که نشان‌دهنده نقش مهم این متغیر در پیش‌بینی اضطراب اجتماعی

است.

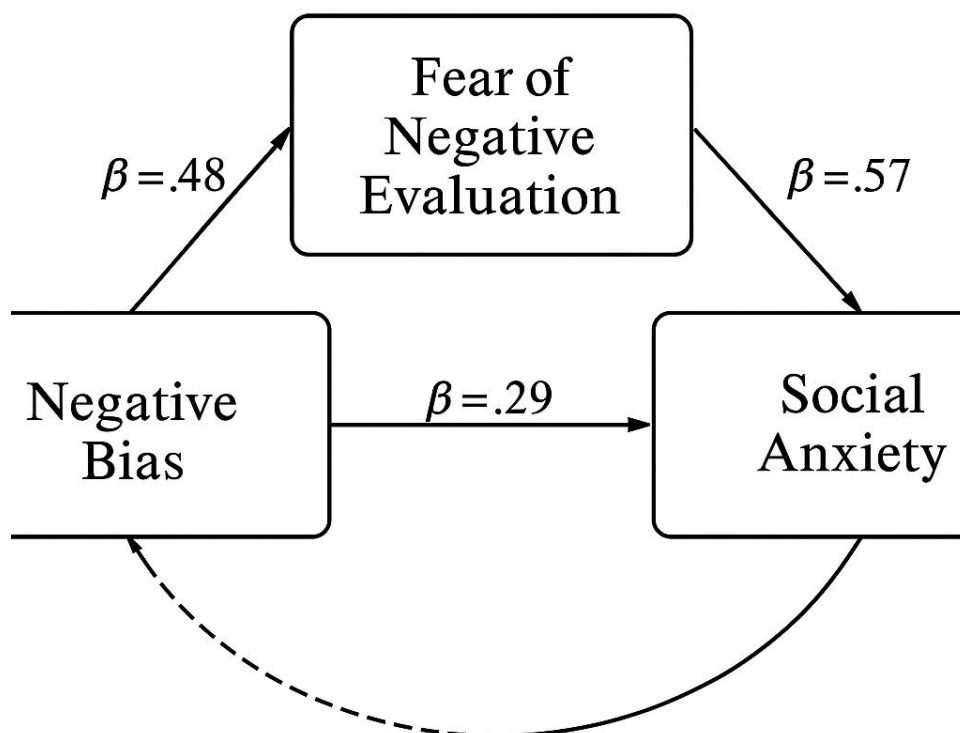
بر اساس جدول ۴، مسیر مستقیم سوگیری منفی به ترس از ارزیابی منفی

($B = ۰.۴۷, p < ۰.۰۰۱$) و مسیر مستقیم ترس از ارزیابی منفی به اضطراب

اجتماعی ($B = ۰.۵۴, p < ۰.۰۰۱$) معنادار بودند. همچنین مسیر مستقیم

سوگیری منفی به اضطراب اجتماعی ($B = ۰.۲۸, p < ۰.۰۰۱$) نیز معنادار بود.

مسیر غیرمستقیم سوگیری منفی به اضطراب اجتماعی از طریق ترس از ارزیابی

شکل ۱. مدل نهایی پژوهش به همراه ضرایب استاندارد

نتایج این پژوهش نشان داد که سوگیری منفی به طور مستقیم و غیرمستقیم

از طریق ترس از ارزیابی منفی، اضطراب اجتماعی را پیش‌بینی می‌کند.

بحث و نتیجه‌گیری

منفی و افزایش اضطراب شود (Hong et al., 2020; Zhang et al., 2025).

مطالعات متعددی نیز نقش واسطه‌ای ترس از ارزیابی منفی در ارتباط بین متغیرهای شناختی و اضطراب اجتماعی را حمایت کرده‌اند. برای مثال، یافته‌های پژوهش (Ahmadabadi, Zabihi, et al., 2024) نشان داد که خودانتقادی به عنوان یک واسطه، می‌تواند رابطه‌ی بین ترس از ارزیابی منفی و اضطراب اجتماعی را تبیین کند. همچنین پژوهش (Macovei et al., 2023) به نقش صفات شخصیتی مانند روان‌رنجورخویی در افزایش ترس از ارزیابی و اضطراب اجتماعی اشاره کرده است. نتایج مطالعه‌ی حاضر نیز نشان داد که افراد دارای سوگیری منفی بالا از طریق افزایش ترس از ارزیابی منفی در معرض اضطراب اجتماعی بیشتری قرار می‌گیرند، یافته‌ای که با نتایج (Kirca et al., 2023) همسو است.

در تحلیل دقیق‌تر، نتایج نشان می‌دهد که سوگیری‌های تفسیری منفی می‌توانند تجربه‌های روزمره افراد را به گونه‌ای تغییر دهند که محیط اجتماعی به صورت مزمن تهدیدآمیز ادراک شود (Vinograd et al., 2020). این تفسیرهای منفی به تدریج باعث افزایش ترس از ارزیابی و اجتناب از موقعیت‌های اجتماعی می‌شود و یک چرخه‌ی معیوب از اضطراب اجتماعی را تقویت می‌کند (Pradeepa & Chelli, 2024; Soltani et al., 2023). یافته‌های حاضر نیز نشان داد که سوگیری منفی با شدت بیشتری نسبت به ترس از ارزیابی مثبت، پیش‌بینی‌کننده‌ی اضطراب اجتماعی است، نتیجه‌ای که با پژوهش‌های قبلی همسو است (Akkuş, 2024; Tsarpalis, 2022; Fragkoulidis et al., 2022).

از منظر تحولی نیز یافته‌ها قابل تبیین هستند. پژوهش‌های گذشته نشان داده‌اند که تجارب کودکی نظیر سوءرفتار و محیط‌های انتقادگرایانه می‌توانند حساسیت نسبت به ارزیابی منفی را افزایش دهند و زمینه‌ی ابتلا به اضطراب

تحلیل‌های همبستگی پیرسون بیانگر وجود رابطه مثبت معنادار بین سوگیری منفی و اضطراب اجتماعی، و نیز بین ترس از ارزیابی منفی و اضطراب اجتماعی بود. همچنین نتایج مدل‌یابی معادلات ساختاری (SEM) نشان داد که ترس از ارزیابی منفی نقش میانجی معناداری در ارتباط بین سوگیری منفی و اضطراب اجتماعی ایفا می‌کند. این یافته‌ها مؤید مدل‌های شناختی اضطراب اجتماعی هستند که بر اهمیت ارزیابی‌های منفی و تفاسیر نادرست از موقعیت‌های اجتماعی در ایجاد و تداوم اضطراب اجتماعی تأکید دارند (Ahmadabadi, Zabihi, et al., 2024; Gao, 2025).

هم‌راستا با نتایج این پژوهش، مطالعات پیشین نیز نشان داده‌اند که سوگیری‌های تفسیری منفی به طور معناداری با افزایش اضطراب اجتماعی همراه هستند (Vinograd et al., 2020). افراد مبتلا به اضطراب اجتماعی تمایل دارند موقعیت‌های اجتماعی مبهم یا خنثی را به شکلی تهدیدآمیز تفسیر کنند که این امر خود به تشدید نگرانی و اجتناب اجتماعی می‌انجامد (Wan et al., 2024). علاوه بر این، یافته‌های پژوهش حاضر با مطالعاتی که نقش برجسته‌ی ترس از ارزیابی منفی در اضطراب اجتماعی را مورد تأکید قرار داده‌اند، همخوانی دارد (Li et al., 2023; Vente et al., 2022). بر اساس شواهد موجود، ترس از ارزیابی منفی می‌تواند به عنوان یک مکانیزم میانجی، اثر سوگیری‌های شناختی بر اضطراب اجتماعی را تشدید کند (Dülger et al., 2024; Muñoz et al., 2024).

در تبیین این یافته‌ها می‌توان به مدل‌های دوسویه‌ی ترس از ارزیابی اشاره کرد که بیان می‌کنند ترس از ارزیابی منفی و حتی ترس از ارزیابی مثبت می‌توانند در اضطراب اجتماعی نقش ایفا کنند (Akkuş, 2023; Johnson et al., 2020). افرادی که ترس بیشتری از ارزیابی منفی دارند، اغلب حساسیت بیشتری به نشانه‌های اجتماعی از جمله نگاه‌ها، لحن صدا و رفتار دیگران نشان می‌دهند و این حساسیت بیش از حد می‌تواند موجب تفسیرهای

اجتماعی را فراهم کنند (Liu et al., 2023; Zhang et al., 2025). در پژوهش حاضر، هرچند تاریخچه‌ی تجارب منفی کودکی مستقیماً مورد بررسی قرار نگرفت، اما نقش ترس از ارزیابی به عنوان یک واسطه‌ی شناختی مورد تأکید قرار گرفت، که با نتایج (Li, 2025; Zhang et al., 2021) هم‌راستا است.

در نهایت، یافته‌های این پژوهش بر اهمیت توجه به سوگیری‌های شناختی و ترس‌های ارزیابی در طراحی مداخلات درمانی برای اضطراب اجتماعی تأکید دارند. استفاده از درمان‌هایی مانند درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد (ACT) و آموزش بازسازی شناختی می‌تواند به کاهش سوگیری‌های منفی و ترس از ارزیابی منفی کمک کند (Soltani et al., 2023; Sujamani & Kanth, 2023). همچنین یافته‌های این مطالعه بر اهمیت آموزش مهارت‌های مقابله‌ای مؤثر در مواجهه با موقعیت‌های اجتماعی تأکید می‌کند (Godor et al., 2020; Xia et al., 2023).

یکی از محدودیت‌های این پژوهش استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس بود که می‌تواند بر تعمیم‌پذیری نتایج تأثیر بگذارد. علاوه بر این، ماهیت مقطعی مطالعه اجازه نمی‌دهد درباره روابط علی بین متغیرها اظهار نظر قطعی شود. از سوی دیگر، جمع‌آوری داده‌ها از طریق پرسشنامه‌های خودگزارشی ممکن است همراه با سوگیری پاسخ‌دهی یا تمایلات اجتماعی پسندیده بوده باشد. همچنین، متغیرهای دیگری مانند ویژگی‌های شخصیتی یا عوامل محیطی که می‌توانند بر اضطراب اجتماعی اثرگذار باشند، در این مطالعه مورد بررسی قرار نگرفتند.

برای پژوهش‌های آتی توصیه می‌شود که از روش‌های نمونه‌گیری تصادفی و جامعه‌های متنوع‌تر استفاده شود تا قابلیت تعمیم نتایج افزایش یابد. انجام مطالعات طولی می‌تواند در شناسایی روابط علی و فرآیندهای تغییر در طول زمان مفید باشد. همچنین بررسی نقش متغیرهای میانجی دیگر نظیر

خودانتقادی، انعطاف‌پذیری شناختی، و باورهای اجتماعی می‌تواند به درک عمیق‌تر فرآیندهای منتهی به اضطراب اجتماعی کمک کند. استفاده از روش‌های ترکیبی (کمی و کیفی) نیز می‌تواند دیدگاه‌های غنی‌تری نسبت به تجارب افراد فراهم آورد.

بر اساس نتایج این پژوهش، توصیه می‌شود که مداخلات درمانی برای کاهش اضطراب اجتماعی به طور خاص بر اصلاح سوگیری‌های شناختی منفی و کاهش ترس از ارزیابی منفی تمرکز کنند. آموزش مهارت‌های شناختی-رفتاری به منظور بازسازی تفاسیر منفی و تقویت اعتماد به نفس اجتماعی می‌تواند بسیار مؤثر باشد. همچنین برگزاری کارگاه‌های آموزشی برای آگاهی‌بخشی درباره تأثیر ارزیابی‌های اجتماعی و آموزش مهارت‌های مدیریت اضطراب در محیط‌های آموزشی و شغلی می‌تواند در پیشگیری از بروز یا تشدید اضطراب اجتماعی نقش مهمی داشته باشد.

تعارض منافع

در انجام مطالعه حاضر، هیچ‌گونه تضاد منافی وجود ندارد.

حمایت مالی

این پژوهش حامی مالی نداشته است.

موازن اخلاقی

در انجام این پژوهش تمامی موازن و اصول اخلاقی رعایت گردیده است.

مشارکت نویسندگان

این مقاله مستخرج از رساله دکتری است. در نگارش این مقاله تمامی نویسندگان نقش یکسانی ایفا کردند.

تشکر و قدردانی

از تمامی کسانی که در طی مراحل این پژوهش به حاضر یاری رساندند

تشکر و قدردانی می‌گردد.

References

- and Negative Interpretation of Positive Events. *Korean Association for Learner-Centered Curriculum and Instruction*, 23(4), 71-86. <https://doi.org/10.22251/jlcci.2023.23.4.71>
- Kırca, B., Saruhan, V., Aydoğdu, B. N., & Avcu, A. (2023). Mediation Effect of Cognitive Flexibility Between Fear of Negative Evaluation and Interaction Anxiety. *Current Psychology*, 43(3), 2327-2336. <https://doi.org/10.1007/s12144-023-04495-3>
- Li, J. (2025). The Relationship Between Parental Phubbing and Social Anxiety in Emerging Adulthood Students: A Serial Mediation Model. *BMC psychology*, 13(1). <https://doi.org/10.1186/s40359-025-02748-3>
- Li, J., Jia, S., Wang, L., Zhang, M., & Chen, S. (2023). Relationships Among Inferiority Feelings, Fear of Negative Evaluation, and Social Anxiety in Chinese Junior High School Students. *Frontiers in psychology*, 13. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.1015477>
- Liu, Y., Zhang, H., Miao, H., Zhang, J., & Guo, C. (2023). The Relationship Between Childhood Maltreatment and Social Anxiety Among Chinese Male Individuals With Drug Use Disorders: A Moderated Mediation Model of Fear of Negative Evaluation and Self-Concepts. *Frontiers in psychology*, 14. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2023.1193952>
- Macovei, C. M., Bumbuc, Ş., & Martinescu-Bădălan, F. (2023). The Role of Personality Traits in Mediating the Relation Between Fear of Negative Evaluation and Social Interaction Anxiety. *Frontiers in psychology*, 14. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2023.1268052>
- Muñoz, N. M., Morales, L., & Karstensen, V. (2024). Predicting Social Anxiety Through Peer Rejection and Fear of Negative Evaluation in Youth. *Jayps*, 5(8), 148-156. <https://doi.org/10.61838/kman.jayps.5.8.18>
- Pradeepa, D., & Chelli, K. (2024). Role of Personality, Appearance Comparison, Fear of Negative Evaluation in Predicting Social Physique Anxiety Among Young Adults. *Indian Journal of Health Studies*, 06(02), 38-62. <https://doi.org/10.56490/ijhs.2024.6203>
- Soltani, E., Bahrainian, S. A., Farhoudian, A., Arani, A. M., & Gachkar, L. (2023). Effectiveness of Acceptance Commitment Therapy in Social Anxiety Disorder: Application of a Longitudinal Method to Evaluate the Mediating Role of Acceptance, Cognitive Fusion, and Values. *Basic and Clinical Neuroscience Journal*, 14(4), 479-490. <https://doi.org/10.32598/bcn.2021.2785.1>
- Sujamani, M. S., & Kanth, D. B. (2023). Self-Compassion, Positive and Negative Affect and Social Avoidance Among Adolescence: Mediating Role of Mindfulness. *Clinical Practice and Epidemiology in Mental Health*, 19(1). <https://doi.org/10.2174/0117450179268979231114045116>
- Tsarpalis-Fragkoulidis, A., Eickels, R. L. v., & Zemp, M. (2022). Please Don't Compliment Me! Fear of Positive Evaluation and Emotion Regulation—Implications for Adolescents' Social Anxiety. *Journal of clinical medicine*, 11(20), 5979. <https://doi.org/10.3390/jcm11205979>
- Vente, W. d., Majdandžić, M., & Bögers, S. M. (2022). Intergenerational Transmission of Social Anxiety in Childhood Through Fear of Negative Child Evaluation and Parenting. *Cognitive therapy and research*, 46(6), 1113-1125. <https://doi.org/10.1007/s10608-022-10320-1>
- Vinograd, M., Williams, A. L., Sun, M., Bobova, L., Wolitzky-Taylor, K., Vrshek-Schallhorn, S., Mineka, S., Zinbarg, R. E., & Craske,
- Ahmadabadi, M. S., Mohsen, Z., Khodarahmi, A., & Ahmadabadi, A. B. (2024). The Mediating Role of Self-Criticism in the Relationship Between Fear of Negative Evaluation and Social Anxiety in Medical Science Students. *The Journal of Toloeebehdasht*. <https://doi.org/10.18502/tbj.v23i4.17046>
- Ahmadabadi, M. S., Zabihi, M., Khodarahmi, A., & Ahmadabadi, A. B. (2024). Mediating Role of Self-Criticism in the Relationship Between Fear of Negative Evaluation and Self-Compassion With Social Anxiety in Yazd Medical Students. *Journal Of Shahid Sadoughi University Of Medical Sciences*. <https://doi.org/10.18502/ssu.v32i8.16856>
- Akkuş, K. (2023). Fear of Positive Evaluation and Loneliness: Mediating Role of Social Anxiety and Suppression. *Psychological Reports*, 128(3), 1736-1749. <https://doi.org/10.1177/00332941231197154>
- Akkuş, K. (2024). Exploring the Relationship Between Fear of Positive Evaluation and Social Anxiety: Mediating Role of Self-Focus. *Psychological Reports*. <https://doi.org/10.1177/00332941241305550>
- Dülger, M., Bockstaele, B. V., Majdandžić, M., & Vente, W. d. (2024). Intergenerational Transmission of Social Anxiety: The Role of Parents' Fear of Negative Child Evaluation and Their Self-Referent and Child-Referent Interpretation Biases. *Cognitive therapy and research*, 48(5), 957-973. <https://doi.org/10.1007/s10608-024-10490-0>
- Eshghi, N. (2024). Prediction of Commitment to Learning Based on Social Anxiety and Fear of Failure Mediated by Cognitive Flexibility. *Ijnd*, 3(3), 17-24. <https://doi.org/10.61838/kman.ijnd.3.3.3>
- Gao, W. (2025). The Shared and Distinct Mechanisms Underlying Fear of Evaluation in Social Anxiety: The Roles of Negative and Positive Evaluation. *Depression and Anxiety*, 2025(1). <https://doi.org/10.1155/da/9559056>
- Godor, B. P., Uysal, R., Poel, A. v. d., & Jansen, P. W. (2020). Exploring Potential Differential Relationships Between Social Anxiety and Emotional Eating Amongst Normative vs. Academically Gifted Students. *Gifted and Talented International*, 35(2), 100-109. <https://doi.org/10.1080/15332276.2021.1880302>
- Hong, F., Lin, Y., Jang, M., Tarullo, A. R., Ashy, M., & Malley-Morrison, K. (2020). Fear of Terrorism and Its Correlates in Young Men and Women From the United States and South Korea. *Journal of Aggression Conflict and Peace Research*, 12(1), 21-32. <https://doi.org/10.1108/jacpr-12-2019-0462>
- Johnson, A. R., Bank, S. R., Summers, M. W., Hyett, M. P., Erceg-Hurn, D. M., Kyron, M. J., & McEvoy, P. M. (2020). A Longitudinal Assessment of the Bivalent Fear of Evaluation Model With Social Interaction Anxiety in Social Anxiety Disorder. *Depression and Anxiety*, 37(12), 1253-1260. <https://doi.org/10.1002/da.23099>
- Kim, H.-R., & Won, S.-D. (2023). The Influence of Behavioral Inhibition on Social Anxiety of College Students: The Sequential Mediating Effects of Fear of Positive Evaluation

- M. G. (2020). Neuroticism and Interpretive Bias as Risk Factors for Anxiety and Depression. *Clinical Psychological Science*, 8(4), 641-656. <https://doi.org/10.1177/2167702620906145>
- Wan, Z., Li, S., & Fang, S. (2024). The Effect of Negative Physical Self on Social Anxiety in College Students: The Bidirectional Chain Mediation Roles of Fear of Negative Evaluation and Regulatory Emotional Self-Efficacy. *Psychology research and behavior management*, Volume 17, 2055-2066. <https://doi.org/10.2147/prbm.s457405>
- Xia, T., Xu, X., & Ding, S. (2023). A Study of the Relationship Between Social Anxiety and Mask-Wearing Intention Among College Students in the Post-Covid-19 Era: Mediating Effects of Self-Identity, Impression Management, and Avoidance. *Frontiers in psychology*, 14. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2023.1287115>
- Zhang, H., Zhu, X., Zhang, H., Xie, X., Wei, E. X., & Huang, W. (2025). The Relationship Between Childhood Trauma and Social Anxiety in College Students: The Mediating Role of Evaluation Fear. *BMC psychiatry*, 25(1). <https://doi.org/10.1186/s12888-025-06668-9>
- Zhang, I., Powell, D. M., & Bonaccio, S. (2021). The Role of Fear of Negative Evaluation in Interview Anxiety and Social-evaluative Workplace Anxiety. *International Journal of Selection and Assessment*, 30(2), 302-310. <https://doi.org/10.1111/ijsa.12365>